

ἐν λεξικόν τὰς δοκιμωτέρας (θ"). Καί ταῦτα ἱκανά περὶ τῆς προόδου τῆς γλώσσης.

Πρόοδος ἐν τῇ ποιήσει.

Μετὰ τὰ ἐκτεθέντα περὶ γλώσσης ἄγει ἡμᾶς ἡ σειρά τοῦ λόγου εἰς σύντομόν τινα ἐπιθεώρησιν τῆς ἐν τῇ ποιήσει προόδου. Ἡ ποίησις εἶναι θαυμασία τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος πτέρωσις, δι' ἧς ὁ ἄνθρωπος ἀναπέτεται ἀπὸ τῆς φλαυρότητος καὶ ταπεινότητος τοῦ πραγματικοῦ τούτου Κόσμου εἰς τὸ αἰθέριον ὕψος Κόσμου τελειοτέρου καὶ ἰδεώδους καὶ εὐρίσκει ἐν τούτῳ ὅ,τι ματαίως ποθεῖ καὶ ζητεῖ ἐν ἐκείνῳ. Ἡ ποίησις εἶναι ἀδελφὴ τῆς θρησκείας· ἀμφοτέραι δὲ εὐγενέστατα γεννήματα τῆς πνευματικῆς τοῦ ἀνθρώπου δυνάμεως, καὶ προδηλότερα γνωρίσματα τῆς πνευματικῆς ὑπεροχῆς τῶν ἐθνῶν. Ὅσον λαμπρὰ καὶ πλουσία ὑπῆρξεν ἡ ποίησις ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι, τόσον μεγάλη ἡ πτωχεία οὐτῆς καὶ εὐτέλεια κατὰ τὰς τελευταίας ἑκατονταετηρίδας τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας (ι'). πολὺ δὲ μεγαλητέρα ἢ κατὰ τοὺς χρό-

(θ"). Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ φιλόμουσος καὶ γενναίφρων Σίμων Σίνας ὁ δι' ἀδράς δαπάνης οἰκοδομῶν ἐν Ἀθήναις λαμπρὸν Ἀκαδημίας ἑλληνικῆς οἰκοδόμημα θέλει φιλοτιμηθῆ νὰ ἀναδειχθῆ ἐν Ἑλλάδι οἷος ὁ περικλής 'Ρισχελιεύς ἐν Γαλλίᾳ, ἰδρύσας κατὰ τὸ 1635 ἔτος τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν· ἥτοι νὰ συστήσῃ ἀνδρῶν σοφῶν σύλλογον κύριον ἔργον ἔχοντα νὰ ὀρίσῃ γραμματικῶς, καθάρσῃ καὶ πλουτίσῃ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν γλῶσσαν.

(ι'). Ἀπὸ μὲν τῶν πρώτων αἰῶνων τῆς βυζαντινῆς ἐποχῆς μνημονεύομεν ἐνταῦθα ὡς ἀξιολογώτερα τὰ ἑξῆς ποιήματα.

Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τοῦ θεολόγου ποιήματα ποικίλα. Κοϊντου Συμυριαίου τὰ μεθ' Ὁμηρον (κατὰ τὸν 4. αἰῶνα). Κολούθου Λυκοπολίτου Ἐλένης ἀρπαγῆ (κατὰ τὸν 5.) Τρυφιδώρου Ἰλίου ἄλωσιν (κατὰ τὸν 5.) Παύλου Σιλεντιαρίου (τοῦ 5. αἰῶνος) 1) *Ἐκφρασις τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Σοφίας· 2) *Ἐκφρασις τοῦ Ἀμβωσιος· 3) ἐπιγράμματα.

Τὰ ποιήματα ταῦτα συνταχθέντα κατὰ τοὺς χρόνους, δεῖ εἶναι ἔτι ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἀλλ' ἐν παρακμῇ, ὑστεροῦσι μὲν κατὰ τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν ποιητικὴν ἄξιαν οὐχὶ μόνον τῶν τῆς κλασικῆς ἀλλὰ καὶ τῶν τῆς ἀλεξανδρινῆς ἐποχῆς τὰ μὲν μᾶλλον, τὰ δὲ ἥττον, δὲν στεροῦνται ὁμοῦ ἑλληνι-

